

Má sto rokov, a je stále vo forme

„Julio Muñoz Cuesta, kňaz z Toleda, oslavuje zajtra sto rokov a vo svojom veku stále slúži omše a sponedá farníkov v bazilike v Talavera de la Reina." Takýto titulok k novinovému článku sa objavil k udalosti, ktorou niekoľko dní žilo mesto Talavera de la Reina v provincii Toledo. Vďaka týmto nie celkom obvyklým skutočnostiam sa správa rýchlo šírila na internete. V španielčine aj v angličtine ju preposielali a šírili rôzne komunikačné kanály.

16.01.2014

Don Julio oslávil sto rokov 27. septembra. V roku 1985, keď mal 72 rokov a šiel do dôchodku vo farnosti Velada, sa presťahoval do hlavného mesta keramiky a dochádza každý deň do veľmi navštevovaného kostola Nuestra Señora del Prado. Slúži omšu o 11 hodine, spovedá a pomáha podávať prijímanie pri ďalších omšiach.

27. septembra neformálne oslávil sto rokov v kruhu niekoľkých kňazov, ktorí s ním žijú v kňazskej rezidencii v Talavere. Na druhý deň pokračoval v oslave pri omši, kde bol hlavným celebrantom D. Brauli Rodríguez, arcibiskup Toleda, ktorému asistovali pomocný biskup a päťdesiat kňazov. Na svätej omši sa zúčastnil aj veľký počet veriacich, ktorí zaplnili bočné lode priestraného svätostánku

patrónky Talavery. Je samozrejmé, že na omši sa zúčastnilo aj početné príbuzenstvo: súrodenci, synovci, prasynovci a dokonca aj niekoľkomesačná pravnučka.

Arcibiskup sa vo svojej kázni zmienil, aká nezvyčajná je to udalosť: „V živote som mal príležitosť pozdraviť mnoho storočných mužov a žien. Ale za 25 rokov, čo som biskupom, som nemal možnosť sláviť sto rokov kňaza. Vieme, že len málo kňazov sa dožije sto rokov. A bez toho, aby som chcel kohokoľvek s donom Juliom porovnávať, musím povedať: v akej kondícii sa toho dožil!"

Don Julio je skutočný zázrak prírody. Stačí sa len pozrieť na jeho dynamizmus a pracovitosť, ktoré sú sprevádzaná nákazlivou radosťou a pevnou osobnosťou. Alebo vypočuť si jeho živé vďakyvzdanie na konci omše, ktoré vyslovuje elegantnými a pôsobivými slovami. Samozrejme,

nech sa k nemu kedykoľvek,
ktokoľvek priblíži, ani si neuvedomí,
koľko má rokov. Ale keďže jablko
nepadá ďaleko od stromu, jeho tri
sestry a brat, vo veku 90 až 103
rokov, za ním v ničom nezaostávajú.

Don Julio už šesť mesiacov rád
pripomína, že za svoj život zažil
desať pápežov, od Pia X., keď sa
narodil v roku 1913, až po súčasného
Františka. Tak to tiež urobil pri
ohláškach na konci omše. A keď
spontánne o tom poslednom povedal,
že je „veľmi sympatický“, museli sa
prítomní ešte raz schuti zasmiať.

Z rodného toledského mesta La Mata
prišiel don Julio do prípravného
seminára arcidiecézy a odtiaľ vstúpil
do samotného seminára. Keď
vypukla občianska vojna, prerušil
štúdium, a vo svojich 23 rokoch
musel ísť aj na vojnu. Bol zasiahnutý
črepinou z bomby, ale našťastie nebol
vážne zranený.

Po skončení vojny bol za púbe dva roky pripravený na kňazskú vysviacku. Konala sa v More (Toledo), 7. júla 1941, spolu s ďalšími jedenástimi kandidátmi, ktorí už všetci zomreli.

Pôsobil vo viacerých dedinkách v provincii Guadalajara, v toledskom biskupstve a potom bol v roku 1943 menovaný za farára v obvode Espinosa del Rey a v ďalších troch dedinách toledskej provincie La Jara, kde zostal trinásť rokov. „Keď som prišiel, nenašiel som kostol, ale loď na zemi. Boli to ťažké, povojnové časy, s ťažko dostupnými mestečkami, bez ciest“, hovorí Don Julio. Ale keďže musel slúžiť omše, najskôr používal ako dopravný prostriedok osla, neskôr bicykel. Je to ten bicykel, na ktorom sedí na fotografii z roku 1947, ktorú rozmnožil pri príležitosti stého výročia. Je na nej veľmi elegantný, v

sutane, s plášťom, biretou a čiernymi rukavicami.

V roku 1957 odišiel do Velady, farnosti, ktorú viedol až do odchodu do dôchodku v roku 1985. Vďaka svojmu dobrému zdraviu a apoštolskej horlivosti prijal pastoračné povinnosti vo veľkej bazilike Nuestra Señora del Prado.

Keď mal výročie zlatej kňazskej vysviacky, povedal: „Prijal som pozvanie Ducha svätého, ktorý ma viedol k tomu, aby som požiadal o prijatie do Kňazskej spoločnosti Svätého Kríža ako supernumerár.“ Ako je známe, táto Spoločnosť je neoddeliteľne spojená s prelatúrou Opus Dei. Z vďačnosti za túto duchovnú pomoc, ktorú odvtedy dostáva vo svojom kňazskom živote, pridáva na konci príhovoru pri jubilejnej omši prosbu za Opus Dei, aby tak vyjadril svoju vďačnosť kňazom z Diela a pochopiteľne aj

ďalším kňazom, osobám a inštitúciám.

Na konci svojej 72-ročnej, príkladnej kňazskej služby hovorí tento veľmi sympatický toledský kňaz, že má dosť síl na to, aby pokračoval vo svojej práci, aj keď ho nohy niekedy neposlúchajú a musí si pri chôdzi pomáhať palicou.

Deň za dňom, nech by sa dialo čokoľvek, kráča ďalej Julio Muñoz. Slúži omše, spovedá a pomáha s prijímaním v bazilike Prado de Talavera de la Reina, s odhodlaním a pokorným odriekaním, vždy v službe Bohu, Cirkvi a veriacim.

opusdei.org

sk-sk/article/ma-sto-rokov-a-je-stale-vo-
forme/ (26.03.2025)